

PARAULES DE VIDA

Jornada de Germanor a l'Església

El proper diumenge celebrem la jornada de Germanor, un dia que ens hauria d'ajudar a créixer en sentit de la responsabilitat amb la nostra Església diocesana. En la diòcesi i en cadascuna de les seues comunitats parroquials i realitats eclesials, es fa visible, en un determinat lloc que té unes característiques i una història pròpies, el poble de Déu que peregrina per aquestes terres nostres. Els qui ens sentim Església formem una comunitat unida pel desig de seguir a Jesús posant en pràctica l'Evangelí, anunciant-lo, celebrant els sagraments que ens transmeten la seua Vida y estimant a tots, especialment a aquells que passen per situacions de necessitat o pobresa.

L'Església no vol ser altra cosa que una presència viva del Senyor i continuadora de la seua missió. El mateix Jesús no va voler estar sol. En la seua humilitat va buscar i escollir alguns deixebles que col·laboraren amb Ell en la missió que el Pare li havia confiat i que deu continuar fins a la fi. Tot creient ha de sentir-se cridat a participar en aquesta tasca, que ha de viure en el si de l'Església i en comunió amb ella.

El lema del dia de Germanor d'aquest any 2019 és **Sense tu no hi ha present. Amb tu hi ha futur.** En aquesta jornada vull, en primer lloc, valorar i agrair el treball de tantes persones que amb el vostre compromís doneu vida a la nostra Església i, d'aquesta manera, col·laboreu en l'edificació del Regne: mossens, catequistes, voluntaris de Càritas, lectors, membres dels con-

sells de pastoral i d'economia de les parròquies, els qui teniu cura dels nostres temples parroquials i ermites, els qui ajudeu econòmicament a les parròquies i a la diòcesi, i els qui valoreu el que l'Es-

glésia fa en bé de les persones: **sense vosaltres no hi ha present.**

Però aquest lema és també una crida a la nostra responsabilitat i compromís: **amb vosaltres hi ha futur.** Encara que sabem que el qui porta la nostra Església és el Senyor, Ell ha volgut necessitar de nosaltres i de la nostra col·laboració. Tots els batejats som enviats al món per a donar testimoni de la fe vivint i anunciant l'Evangelí. El lema de la jornada de Germanor d'aquest any vol ser una invitació, no sols als creients, sinó a tots aquells que reconeixen i valoren allò que l'Església fa en bé de la nostra societat, per a què col·laboreu amb ella. Hem de tindre present que avui es necessiten els mitjans adequats per poder transmetre amb humilitat i senzillesa, però també amb eficàcia, el missatge de Jesús, que és el que més necessita el nostre món.

Que aquesta jornada de Germanor ens ajudi a tots a caure en el compte que formar part de la gran família de l'Església és una gràcia, perquè a través d'ella hem conegut Jesucrist; a recordar que formem part d'aquesta comunitat que ens ajuda a conservar i créixer en la fe; i a renovar el nostre compromís eclesial, perquè sense la generositat i l'entrega de tants cristians a la seua missió l'Església no pot tindre ni present ni futur.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

«Qui em va parlar de Déu?»

Ha superat els vuitanta anys. El seu marit, al qual estava molt unida, amb qui havia compartit llargs anys de matrimoni amb un clar i manifest rerefons cristià, traspassà fa uns anys. Amb altres parelles, poc després de casar-se, formaren un equip de matrimonis del moviment de la Mare de Déu. El moviment i, més en concret, l'equip, van ser espai de formació espiritual i humana, com a parella i com a pares i, alhora, origen d'altres compromisos eclesials i socials.

Cada dia camina una bona estona i en ocasions acaba el passeig a l'església parroquial. Entra i fa una visita al Santíssim. S'asseu prop d'Ell i enceta una pregària: «Soc aquí, Senyor!». I va encomanant les persones: fills, gendres i joves, nets, amics, veïns i amics, sense oblidar els companys de l'equip, amb

un especial record per les persones que són ja prop de Déu... També prega per les situacions del moment proper i les que sacsegen el món, en especial les que afecten els més desfavorits...

Ahir, en una d'aquestes visites al Senyor, va veure sorpresa el fill gran, assegut tres o quatre bancs més endavant. Va fer les pregàries habituals una mica encuriosida i, alhora, amb una joia especial. En veure que el fill s'aixecava, acomiadant-se del Senyor, ho va fer també i sortí darrera d'ell. A la porta de l'església, després dels petons habituals, li va dir amb afecte: «Quina sorpresa trobar-te aquí, resant davant el Sagrari». El fill, que s'acosta als seixanta anys, li respongué amb un somriure: «Quan era infant, qui em va parlar de Déu? Qui em va ensenyar a pregar? Qui em va portar per primera vegada

a aquesta capella i em va explicar el que era i com es feia una visita al Santíssim?»

El mestratge de les generacions. Res és endebades. La mare li ensenyà a trobar el Senyor al sagrari, a dir-li amb senzillesa infantil: «Soc aquí, Senyor»; a descobrir-lo i a saber-lo present en el pa de l'Eucaristia; per conèixer l'amor de Jesús, d'Ell que ens ha estimat i es va lliurar per nosaltres per a la nostra salvació. El fill va aprendre a viure aquesta proximitat davant el Santíssim en una contemplació plena de fe, en una adoració silenciosa, posant-se en les seves mans, disposat a seguir el seu diví voler. «Soc aquí, Senyor!». Ell ens ho ha dit: «Jo soc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món» (Mt 28,20).

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

Día de la Iglesia diocesana

El próximo domingo celebramos la jornada de la Iglesia diocesana, un día que nos tendría que ayudar a crecer en sentido de la responsabilidad con nuestra diócesis. En ella y en cada una de sus comunidades parroquiales y realidades eclesiales, se hace visible, en un determinado lugar que tiene unas características y una historia propias, el pueblo de Dios que peregrina por estas tierras nuestras. Quienes nos sentimos Iglesia formamos una comunidad unida por el deseo de seguir a Jesús poniendo en práctica el Evangelio, anunciándolo, celebrando los sacramentos que nos transmiten su Vida y amando a todos, especialmente a aquellos que pasan por situaciones de necesidad o pobreza.

La Iglesia no quiere ser otra cosa que una presencia viva del Señor y continuadora de su misión. El mismo Jesús no quiso estar solo. En su humildad buscó y escogió algunos discípulos para que colaboraran con Él en la misión que el Padre le había confiado y que debe continuar hasta el fin. Todo creyente ha de sentirse llamado a participar en esta tarea, que ha de vivir en el seno de la Iglesia y en comunión con ella.

El lema del día de la Iglesia diocesana de este año 2019 es **Sin ti no hay presente. Contigo hay futuro**. En esta jornada quiero, en primer lugar, valorar y agradecer el trabajo de tantas personas que con vuestro compromiso dais vida a nuestra Iglesia y, de este modo, colaboráis en la edificación del Reino: sacerdotes, catequistas, voluntarios de Cáritas, lectores, miembros de los consejos de pastoral y de economía de las parroquias, los que cuidáis de nuestros templos parroquiales y ermitas, los que ayudáis económicamente a las parroquias y a la diócesis y quienes valoráis lo que la Iglesia hace en bien de las personas: **sin vosotros no hay presente**.

Pero este lema es también una llamada a nuestra responsabilidad y compromiso: **con vosotros hay futuro**. Aunque sabemos que quien lleva nuestra Iglesia es el Señor, Él ha querido necesitar de nosotros y de nuestra colaboración. Todos los bautizados somos enviados al mundo para dar testimonio de la fe viviendo y anunciando el Evangelio. El lema del día de la Iglesia diocesana de este año quiere ser una invitación, no sólo a los creyentes, sino a todos aquellos que reconocen y valoran lo que la Iglesia hace en bien de nuestra sociedad, para que colaboréis con ella. Hemos de tener presente que hoy se necesitan los medios adecuados para poder transmitir con humildad y sencillez, pero también con eficacia, el mensaje de Jesús, que es el que más necesita nuestro mundo.

Que esta jornada nos ayude a todos a caer en la cuenta de que formar parte de la gran familia de la Iglesia es una gracia, porque a través de ella hemos conocido a Jesucristo; a recordar que formamos parte de esta comunidad que nos ayuda a conservar y crecer en la fe; y a renovar nuestro compromiso eclesial, porque sin la generosidad y la entrega de tantos cristianos a su misión, la Iglesia no puede tener ni presente ni futuro.

Con mi bendición y afecto.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Celebración de la fiesta de san Vicente de Paúl

El 27 de septiembre se celebra la fiesta de san Vicente de Paúl, fundador de la Congregación de la Misión —Misioneros Paúles—, que siguen a Jesucristo en la evangelización de los pobres; y de las Hijas de la Caridad, que siguen a Jesucristo sirviendo-

le en la persona de los más pobres y desfavorecidos de la sociedad.

Como todos los años, las hermanas que tenemos en Tortosa, que tienen a su cargo la «Casa d'Acollida» y otras obras de caridad, se reunieron en la capilla del Sagrario de la Catedral para cele-

brar la Eucaristía. Había en el presbiterio una imagen de san Vicente de Paúl con una vela encendida.

Mn. José M.ª Membrado en la homilía resaltó las virtudes de san Vicente de Paúl, sobre todo su espíritu de caridad. En las plegarias se pidió por las Hijas de la Caridad, para que vivan siempre su carisma, y por toda la familia vicenciana dispuesta siempre a seguir a Jesús pobre y humilde. Al finalizar la Eucaristía se veneró la reliquia del santo y se bendijeron unas «cocas» que se repartieron entre los que participaron de la celebración de la Eucaristía.

Y acabo con unas palabras de san Vicente de Paúl: *«Los pobres se manifiestan tal como son; nos corresponde a nosotros adaptarnos, convertirnos... para ir allí donde están ellos.»*

Maria Joana Querol Beltrán

Adoració Nocturna

El passat 28 de setembre, a l'ermita de la Mare de Déu de la Pietat d'Ulldecona, va tindre lloc una jornada d'espiritualitat de l'Adoració Nocturna Espanyola, oberta a tots els diocesans.

Va començar al matí amb la benvinguda als assistents, el res de Laudes i la xerrada espiritual a càrrec del president del Consell de la ciutat de Barcelona, membre del Consell nacional i delegat a Catalunya de l'ANE. Durant la xerrada hi havia varis sacerdots administrant el sagrament de la Penitència. A les 12 h resàrem

l'Àngelus i, seguidament, la Santa Missa. Al finalitzar l'Eucaristia, Exposició del Santíssim, visita, adoració en silenci i benedicció final.

Al finalitzar els actes eucarístics vam compartir la taula i la bona convivència, resàrem el Rosari i la pregària de Vespres. Per cloure la jornada cantàrem la *Salve Regina* a la Mare de Déu de la Pietat. Tot en un ambient de profunda pietat i germanor. Esperem que l'any vinent es pugui tornar a realitzar.

Mn. Rubén Garcia Molina

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

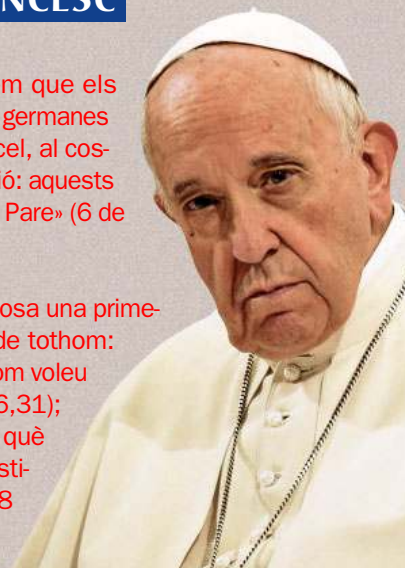

@Pontifex: «La recerca de la pau duradora —una missió que ens implica a tots— requereix un treball dur, constant i sense pauses, perquè la pau és com una flor fràgil que prova de despuntar d'entre les pedres de la violència» (5 de setembre).

@Pontifex: «Intenta quedar-te un moment en silenci deixant-te estimar per Déu. Mira de silenciar totes les veus i crits interiors, i queda't un instant en la seva abraçada d'amor» (5 de setembre).

@Pontifex: «No oblidem que els noms dels germans i les germanes més pobres, escrits al cel, al costat hi tenen una inscripció: aquests són els beneïts del meu Pare» (6 de setembre).

@Pontifex: «Jesús proposa una primera regla d'or a l'abast de tothom: «Tracteu els altres tal com voleu que ells us tractin» (Lc 6,31); i ens ajuda a descobrir què és el més important: estimar-nos i ajudar-nos» (8 de setembre).

Ordenació sacerdotal de Mn. Jesús Cid Xutglà

El dia 29 de setembre, a la Catedral de Tortosa, el Sr. Bisbe ordenà de prevere el diaca permanent Jesús Cid Xutglà. Van celebrar amb ell trenta-set sacerdots del presbiteri tortosí. També hi eren presents els familiars de Mn. Jesús Cid, i els fidels omplien gairebé la nau central de la Catedral. El cor acompanyà amb els seus instruments i veus tota la celebració.

Arribat el moment de la presentació del candidat, se li demanà que s'apropés i, tot seguit, el Rector del Seminari Diocesà demanà al Sr. Bisbe l'ordenació del diaca permanent.

El Sr. Bisbe, en l'homilia, adreçant-se al qui havia de ser ordenat li digué: «Jesús, segur que hauràs pensat durant molts mesos la història de la teua vida. El Senyor primer et va cridar a formar una família. Després a servir-lo, d'acord amb Conxita, a viure el ministeri diaconal i avui et crida a viure el ministeri sacerdotal. El Senyor ha anat posant en el camí de la teua vida, persones que t'han ajudat en el teu matrimoni, en el teu ministeri diaconal i, avui, en el presbiteral. Aquestes persones són els instruments de què s'ha servit el Senyor, per poder

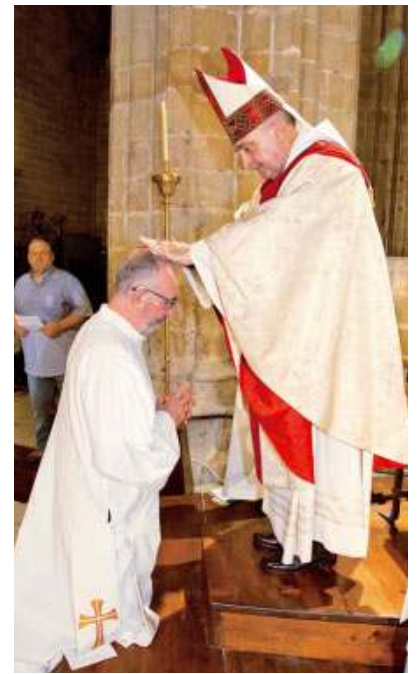

estar obert a la seua voluntat ... La història de la vocació sacerdotal és un diàleg de gràcia i agraïment. La teua resposta de gratitud al Senyor és lliurar-li la vida. Mirant a Maria, posa't a les seues mans. Que Ella t'ajude a que durant tot el ministeri sacerdotal sigues digne a la crida que el Senyor t'ha fet.»

A continuació, el ritus d'ordenació presbiteral. Després de les Lletanies

dels Sants, el Sr. Bisbe li va imposar les mans i, a continuació, tots els sacerdots concelebrants. Tot seguit la pregària consacrària i li fou imposada l'estola i la casulla. Després la unció de les mans amb el crisma. A continuació, els més petits de la família de Mn. Jesús van portar les ofrenes.

Abans de la benedicció final, Mn. Jesús ens adreçà unes paraules d'agraïment. Finalment, el Sr. Bisbe ens

donà la benedicció i, tot seguit, li digué al nou prevere: «Que Déu et faci veritable pastor per distribuir als fidels el Cos de Crist.»

Després vam passar a l'antic convent de la Puríssima on vam ser obsequiats amb un pica-pica i vam compartir una bona estona d'amistat i alegria.

Maria Joana Querol Beltrán

Trobada a Montserrat de Mans Unides

Dissabte 5 d'octubre prop de 500 voluntaris i amics de les delegacions de Mans Unides amb seu a Catalunya, ens vàrem reunir a Montserrat per oferir a la Moreneta els 60 anys de treball de la nostra organització.

Un gran dia de germanor i de re-fermar el nostre compromís amb els més pobres, en el que la nostra diòcesi va estar ben representada amb un nodrit grup.

Elena Tortajada

AGENDA

- **Dilluns 4**, Seminari, Festa del Reservat.
- **Dissabte 9**, Amposta, Col·legi Sagrada Família, Assemblea diocesana de la Renovació Carismàtica. / Tortosa, Parròquia Mare de Déu dels Dolors, a les 19.30 h, confirmacions.
- **Diumenge 10**, Jesús, Casa Mare de la Consolació, a les 12 h, vots perpetus de diverses germanes.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

4. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Rm 11,29-36 / SI 68 / Lc 14,12-14]. Sant Carles Borromeu (1538-1584), bisbe de Milà, card.; sants Vidal i Agrícola, mrs.

5. ■ Dimarts [Rm 12,5-16a / SI 130 / Lc 14,15-24]. *Sant Feliu de Llobregat*: □ Beata Maria Ràfols i Bruna, vg. *Urgell*: □ Sant Martí de Porres, rel. Santa Àngela de la Creu, vg.; sant Zacaries i santa Elisabet (o Isabel), pares de Joan Baptista; sant Magne, bisbe.

6. ■ Dimecres [Rm 13,8-10 / SI 111 / Lc 14,25-33]. Sants Pere Poveda Castroverde i Innocenci de la

Immaculada Canoura Arnau, prevs. i companys, mrs.; sant Sever, bisbe de Barcelona i mr. (633); sant Lleonard, anacoreta; beata Beatriu, vg.; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemesí (València).

7. ■ Dijous [Rm 14,7-12 / SI 26 / Lc 15,1-10]. *Lleida*: □ Beat Francesc de Jesús Maria Josep Palau i Quer (Aitona, Segrià 1811 - Tarragona, 1872), prev. carmelità, fundador Gns. i Gnes. Carmelites (1860-1861); sant Ernest, mr.; santa Carina, vg. i mr.

8. ■ Divendres [Rm 15,14-21 / SI 97 / Lc 16,1-8]. Santa Isabel de

la Santíssima Trinitat, vg.; sants Sever, Severià, Carpòfor i Victorià, coneguts per *màrtirs coronats*; sant Deodat I, papa (615-618).

9. □ Dissabte [Ez 47,1-2.8-9.12 (o bé: 1C 3,9b-11.16-17) / SI 45 / Jo 2,13-22]. Dedicació de la Basílica del Laterà. *Urgell*: □ Festa del Sant Crist de Balaguer.

10. ■ Diumenge vinent, XXXII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [2M 7,1-2.9-14 / SI 16 / 2Te 2,16-3,5 / Lc 20,27-38]. Sant Lleó el Gran, papa (tosca, 440-461) i dr. de l'Església; sant Andreu Avel·lí (†1608), prev. teatí.

Diumenge XXI de durant l'any (C)

COMENTARI

El més important a la vida és ser ric?

Sovint la Paraula de Déu ens presenta uns textos deliciosos. Avui en tenim dos exemples. L'evangeli ens narra l'encontre de Jesús amb Zaqueu. Aquest home era cap de cobradors d'impostos i ric. I pel que diu ell mateix després era també lladre. Però *intentava veure Jesús*. Per quin motiu, no ho sabem: curiositat, saber qui era aquell de qui tothom parlava, interès autèntic pel Mestre? Però Jesús el veu i atén el seu desig: *Zaqueu baixa de pressa, que avui m'he de quedar a casa teva*. Això omple de goig Zaqueu: *El rebé tot content*. Jesús sempre porta l'alegria a la nostra vida. Però també amb l'alegria porta la conversió: *Senyor, ara mateix dono als pobres la meitat dels meus béns* (de fet no en tenia cap obligació) i a tots els qui he defraudat, els restitueixo quatre vegades més. Compleix amb el seu deure de restituir el que havia robat i a més es desprèn de la meitat dels seus béns. Ell que havia treballat tant per fer-se ric ara ha descobert Jesús i relativitza totalment la riquesa. I Jesús subratlla precisament que ell *ha vingut a buscar i a salvar allò que s'havia perdut*. Ha recuperat Zaqueu que també és fill d'Abraham.

La primera lectura ens recorda precisament que *justament perquè ho podeu tot, us apiadeu de tothom i dissimuleu els pecats dels homes perquè puguin penedir-se*. És el que ha fet Jesús amb Zaqueu. La raó no és altra que l'amor total de Déu: *És que vós estimeu tot allò que existeix i no abomineu res d'allò que heu creat, ja que no heu fet res sense estimar-ho*. I si això val per tota la creació, molt més es pot aplicar a l'home, objecte primordial de l'amor de Déu.

Zaqueu pot ser un model per a tots. És el que demana Pau: *Que el nostre Déu amb el seu poder dugui a terme tots els bons propòsits i totes les obres que la fe us inspira*. La fe ens ha de portar a que Déu sigui l'únic important a la nostra vida, al despreniment dels béns terrenals, a saber estimar com Déu estima i a canviar el rumb de la nostra vida quan hem pecat.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 11,23-12,2)

Senyor, el món tot sencer davant vostre és com un gra que tot just inclina la balança, com un esquitx de rosa-da que cau a terra al matí. Justament perquè ho podeu tot us apiadeu de tothom i dissimuleu els pecats dels homes perquè puguin penedir-se. És que vós estimeu tot allò que existeix i no abomineu res d'allò que heu creat, ja que no heu fet res sense estimar-ho. Com persistiria res si vós no ho volguéssiu? Què continuaria existint si no rebés la vostra invitació? I vós, Senyor que estimeu la vida, tot ho planyeu, sabent que tot és vostre, ja que el vostre alè immortal és present en tots. Per això repreneu una mica els qui es desencaminen i, servint-vos d'allò mateix amb què han pecat, els amonesteu i els recordeu les seves culpes, perquè s'allunyin del mal i creguin en vós, Senyor.

► Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.*

Us exaltaré, Déu meu i rei meu, / beneiré el vostre nom per sempre. / Us beneiré dia rere dia, / lloaré per sempre el vostre nom. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamin la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Totes les obres del Senyor són fidels, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor sosté els qui estan a punt de caure, / els qui han ensopagat, ell els redreça. R.

► Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (2Te 1,11-2,2)

Germans, sempre preguem per vosaltres, demanant que el nostre Déu us faci dignes de la vocació cristiana i amb el seu poder dugui a terme tots els bons propòsits i totes les obres que la fe us inspira. Així el nom de Jesús, el nostre Senyor, serà glorificat en vosaltres, i vosaltres en ell, per la gràcia del nostre Déu i de Jesucrist, el Senyor. Pel que fa a l'adveniment de Jesucrist, el nostre Senyor, i a la nostra reunió amb ell, us preguem, germans, que no perdeu el seny ni us alarmeu, encara que una suposada revelació de l'Esperit o una dita o carta que passés com si fos nostra anunciessin que el dia del Senyor és imminent.

► Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 19,1-10)

En aquell temps, Jesús anà de pas a Jericó. Un home que es deia Zaqueu, cap de cobradors d'impostos i ric, intentava de veure qui era Jesús, però la gentada li privava la vista perquè era petit d'estatura. Llavors, per poder-lo veure, corregué endavant i s'enfilà en un arbre al lloc on Jesús havia de passar. Quan Jesús arribà en aquell indret alçà els ulls i li digué: «Zaqueu, baixa de pressa, que avui m'he de quedar a casa teva.» Zaqueu baixà de seguida i el rebé tot content. Tothom qui ho veié criticava Jesús i comentava el fet que s'hagués quedat a casa d'un pecador. Però Zaqueu es posà dret i digué al Senyor: «Senyor, ara mateix dono als pobres la meitat dels meus béns, i a tots els qui he defraudat els restitueixo quatre vegades més.» Jesús li digué: «Avui s'ha salvat aquesta casa, ja que aquest home també és un fill d'Abraham. És que el Fill de l'home ha vingut a buscar i a salvar allò que s'havia perdut.»

► Lectura del libro de la Sabiduría (Sab 11,22-12,2)

Señor, el mundo entero es ante ti como un grano en la balanza, como gota de rocío mañanero sobre la tierra. Pero te compadesces de todos, porque todo lo puedes y pasas por alto los pecados de los hombres para que se arrepientan.

Amas a todos los seres y no aborreces nada de lo que hiciste; pues, si odiaras algo, no lo habrías creado. ¿Cómo substituiría algo, si tú no lo quisieras?, o ¿cómo se conservaría, si tú no lo hubieras llamado? Pero tú eres indulgente con todas las cosas, porque son tuyas, Señor, amigo de la vida. Pues tu soplo incorruptible está en todas ellas. Por eso corriges poco a poco a los que caen, los reprendes y les recuerdas su pecado, para que, apartándose del mal, crean en ti, Señor.

► Salmo responsorial (144)

R. *Bendeciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey.*

Te ensaltaré, Dios mío, mi rey; / bendeciré tu nombre por siempre jamás. / Día tras día, te bendeciré / y alabaré tu nombre por siempre jamás. R.

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles. / Que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

El Señor es fiel a sus palabras, / bondadoso en todas sus acciones. / El Señor sostiene a los que van a caer, / endereza a los que ya se doblan. R.

► Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (2Tes 1,11-2,2)

Hermanos:

Oramos continuamente por vosotros, para que nuestro Dios os haga dignos de la vocación y con su poder lleve a término todo propósito de hacer el bien y la tarea de la fe. De este modo, el nombre de nuestro Señor Jesús será glorificado en vosotros y vosotros en él, según la gracia de nuestro Dios y del Señor Jesucristo. A propósito de la venida de nuestro Señor Jesucristo y de nuestra reunión con él, os rogamus, hermanos, que no perdáis fácilmente la cabeza ni os alarméis por alguna revelación, rumor o supuesta carta nuestra, como si el día del Señor estuviera encima.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 19,1-10)

En aquel tiempo, Jesús entró en Jericó e iba atravesando la ciudad. En esto, un hombre llamado Zaqueo, jefe de publicanos y rico, trataba de ver quién era Jesús, pero no lo lograba a causa del gentío, porque era pequeño de estatura. Corriendo más adelante, se subió a un sicomoro para verlo, porque tenía que pasar por allí. Jesús, al llegar a aquel sitio, levantó los ojos y le dijo: «Zaqueo, date prisa y baja, porque es necesario que hoy me quede en tu casa». Él se dio prisa en bajar y lo recibió muy contento. Al ver esto, todos murmuraban diciendo: «Ha entrado a hospedarse en casa de un pecador». Pero Zaqueo, de pie, dijo al Señor: «Mira, Señor, la mitad de mis bienes se la doy a los pobres; y si he defraudado a alguno, le restituyo cuatro veces más». Jesús le dijo: «Hoy ha sido la salvación de esta casa, pues también este es hijo de Abraham. Porque el Hijo del hombre ha venido a buscar y a salvar lo que estaba perdido.»